

Pencereden Bakamayanlar

– Gürsel ÇOPUR · 20 Eylül 2011

Çatlamış asfalttır koridorları
Boynu bükük odaların
Sessiz ağlamalarında
Derdini dinletemeyen
Bir genç kızın duvağı
Ağlamalı gerdanlığında
Rutubetli mesken tılsımı
Pas tutmuş küpede
Kurumuş yaprak bahtsızlığı
Dökülür ve döker zemine
Hissiz kitap kaplığında
Duyguların pörsümesi
Gelinlik pırıltısını unutan
Suda kuruyan eller
Kör aynanın tülbindinde
Dönen makara tıkırtıları
Yüzüğü ıslatan biçare gözlerde
Tavana haykırışın kubbe parmakları
Tutamayan ve tutulmayan kismette
Unutulmayan hatıralar geceli bekçi
Gezip dolaşan meltemin dostluğu
Bir şey anlatamıyor bu odaya
Odada gözyaşı varken
Başlar yerde halıdan öte
Desenler içini kemiren birer çizgi
Duygu labirentinde girift sarkaç
Belini büken balkonların buharı
Çay demini karartıyor gündüz elbisesinde
Zaman aritmi bir kuşak
Yelkovan tırnaklarında iğne acısı
Çıkmayan acıdır ruha yapışan
Pencereden bakamayan oda sakininde

Gürsel ÇOPUR